

Ἐρωτά μου τὸν λαλεῖ,
 Οὔτε σίδηρ' ὠφελεῖ,
 Οὔτε ἄλλο κοφτερόν
 Ἐστὸν χρυσὸν αὐτὸν καιρόν.

Τώρα μάλαμα χτυπᾶ,
 Τώρα μάλαμα τρυπᾶ.

Κ' ἡ χρυσῆ μόν σαῖτιά
 Μᾶς ἀνάφτει τὴν φωτιά.

uuuuuuu

55. Μὲ ὠρχίσθηκεν ὁ Ἔρως
 Καὶ συμφώνησε μαζί,
 Νὰ μὴ φύγη ἔς ἄλλο μέρος,
 Μόν' μ' ἐμένα νὰ συζῆ.
 Κ' ἐγὼ βλέπωντας τὸν ζῆλον,
 Καὶ τὸν ὄρκον τὸν φρικτόν,
 Τὸν ἐδέχθηκα σὰν φίλον
 Μέσ' ἔς τὸ σπίτι μου σφιχτόν.
 Πλὴν ὁ ἄπιστος εὐρῆκε
 Μιὰν ἡμέραν τὸν καιρόν,
 Καὶ ἔς τοὺς γείτονας ἐβγῆκε
 Ἀφορμῆ νὰ πιῆ νερόν.
 Κι ἀπὸ τότε μ' ἐγελοῦσε,
 Καὶ συχνότατα κρυφὰ